

La scăldat

Și-mi aduc aminte că odată, noaptea, la o clacă¹ de dezghiocat² păpușoi, i-am scos Măriucăi un șoarece din săn, care era s-o bage în boale pe biata copilă, de n-aș fi fost eu acolo.

D-apoi vara, în zilele de sărbătoare, cu fetele pe câmpie, pe colnice³ și mai ales prin luncile și dumbrăvile cele pline de mândrețe, după cules răchițică de făcut gălbenele, sovârv⁴ de umplut flori, dumbravnic⁵ și sulcină⁶ de pus pintre straie, cine umbla?

---

¹ clacă = muncă pe care o făceau țărani pentru a se ajuta unii pe alții

² a dezghioca = *în text*: a desface boabele de pe știuletele de porumb

³ colnic = drum îngust care trece peste un deal sau într-o pădure

⁴ sovârv = oregano

⁵ dumbravnic = plantă medicinală cu miros plăcut

⁶ sulcină = plantă medicinală cu flori galbene; sulfina

Fă-mă, Doamne, val de tei

Si m-aruncă-ntrre femei!

Și scurtă vorbă, unde erau trei, eu eram al patrulea.

Dar când auzeam de legănat copilul, nu știi cum îmi venea; căci tocmai pe mine căzuse păcatul să fiu mai mare între frați. Însă ce era să faci când te roagă mama? Dar în ziua aceea, în care mă rugase ea, era un senin pe ceriu și aşa de frumos și de cald afară, că-ți venea să te scalzi pe uscat, ca găinile. Văzând eu o vreme ca asta, am sparlit-o¹ la baltă, cu gând rău asupra mamei, cât îmi era de mamă și de necăjită. Adevăr spun, căci Dumnezeu e deasupra! De la o vreme, mama, crezând că-s prin livadă

¹ a o șparli = a pleca pe neobservate, a o șterge

undeva, ieșe afară și începe a striga, de da
duhul dintr-însa: „Ioane! Ioane! Ioane!
Ioane!” și Ion pace! Văzând ea că nu dau
răspuns de nicăiri, lasă toate în pământ și se
ia după mine la baltă, unde știa că mă duc;
și, când colo, mă vede tologit¹, cu pelea
goală, pe nisip, cât mi ți-i gliganul²; apoi, în
picioare, țind la urechi câte-o lespegioară³
fierbinte de la soare, cu argint printr-însele,
și aci săream într-un picior, aci în celălalt,
aci plecam capul în dreapta și în stânga,
spuind cuvintele:

Auraș, păcurasă,

Scoate apa din urechi,

Că ți-oiu da parale vechi;

Și ți-oiu spăla cofele

¹ tologit = întins, lungit, tolănit

² gligan = găligan, lungan

³ lespegioară = piatră subțire, plată

Și ți-oiu bate dobele!

După aceea zvârleam petrele, pe rând,
în știoalna¹ unde mă scăldam: una pentru
Dumnezeu și una pentru dracul, făcând
parte dreaptă la amundoi; apoi mai zvârleam
câteva, de încuiam pe dracul în fundul
știoalnei, cu bulbuci la gură; și-apoi,
huștiuliuc! și eu în știoalnă, de-a cufundul,
să prind pe dracul de un picior, căci aşa ni
era obiceiul să facem la scăldat, de pe când
Adam-Babadam. După asta, mă mai
cufundam de trei ori în rând, pentru Tatăl,
pentru Fiul și Duhul Sfânt, și înc-o dată,
pentru Amin. Apoi mă trăgeam încetișor
pe-o coastă, la marginea băltii, cât mi ți-i
moronul², și mă uitam pe furiș cum se joacă

¹ știoalnă = baltă mocirloasă

² moron = pește masiv, de până la 4 metri lungime; morun